

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 92 i Veksellov for Danmark af 7. Maj 1880.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Handelsministeren (*Hassing Jørgensen*): Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er indbragt i Landstinget af 6te Landstingsmand for 2den Kreds. Det gaar ud paa at tilvejebringe en Ændring i § 92 i den for de skandinaviske Lande fælles Veksellov. Veksellovens § 92 gaar nu ud paa følgende: „Bliver det som Følge af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsels Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) umuligt for nogen at foretage en Handling, hvoraf Vekselrettens Bevaring er afhængig, beholder han, udenfor de i tolvte Kapitel omhandlede Tilfælde, sin Ret, saafremt han ufortøvet efter saadant Hindrings Ophør foretager, hvad der paalaa ham“. Denne Bestemmelse i Veksellovens § 92 har under de foreliggende Forhold haft en meget uheldig Virkning paa Grund af Indholdet af de Moratorie-love, som er vedtagne i forskellige Lande. Det gælder f. Eks. den Moratorielov, som er vedtaget i Sverige, ifølge hvilken der ikke blot gives Hænstand med Vekselfordringens Inddrivelse, men det tillige er forbudt at præsentere Veksler til Betaling eller Optagelse af Protest paa Grund af manglende Betaling. Det er saaledes umuligt for den, der der er Indehaver af en saadan Veksel, at optage Protest, og han mister derved nogle af de Rettigheder, der ellers tilkom ham ifølge Vekseln, nemlig dem, der omhandles i Veksellovens tolvte Kapitel, det er Regresfordringen saavel imod Acceptanten, der forældes i Løbet af 3 Aar, som mod Endossenten og Trassenten, der forældes i Løbet af 6 Maaneder. En saadan Forældelse af Fordringen kan ophæves ved, at der finder Stævning Sted. Og Forholdet kan jo være dette, at en dansk Bank, som er Indehaver af en Veksel, trukken af et dansk Firma, men paa en Acceptant i Sverige, ikke vil være

i Stand til, da Banken ikke har kunnet optage Protest, at gøre Vekselfordringen gældende mod den herboende danske Trassent. Da denne Følge af det svenske Moratorium er saa vidtrækkende, har man i Sverige taget Initiativet til at søge Vekselloven forandret. Da der eksisterer en fælles Aftale om, at Vekselloven skal være fælles og enslydende for de 3 skandinaviske Lande, vilde Regeringen ikke fremkomme med Forslag om en Ændring, og derfor blev Lovforslaget derom fremsat privat, men modtaget og godkendt af den svenske Regering. Samtidig er der paa lignende Maade indbragt et Lovforslag i Norge og nu altsaa paa samme Maade i Danmark. Lovforslaget gaar da ud paa at ændre Bestemmelsen i Veksellovens § 92 saaledes, at den Undtagelse, som nu er bestemt i denne Paragraf, bortfalder. Den paagældende Paragraf kommer derefter til at lyde saaledes: „Bliver det som Følge enten af Lovbud (Moratorier og deslige) eller af den almindelige Samfærdsels Standsning eller lignende overordentlige Tildragelser (vis major) umuligt for nogen at foretage en Handling, hvoraf Vekselrettens Bevaring er afhængig, beholder han sin Ret, saafremt han ufortøvet efter Hindringens Ophør eller, naar der er Spørgsmaal om Handlinger til Afbrydelse af Præskription, inden to Maaneder efter Hindringens Ophør foretager, hvad der paalaa ham. Det bestemmes ved kongelig Anordning, naar denne Lov træder i Kraft.“ Jeg kan ikke se rettere, end at denne Ændring af Veksellovens § 92 er baade berettiget og paakrævet; og da man altsaa har Sikkerhed for, at den bliver enslydende vedtaget i alle 3 Lande, skal jeg hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anlæg af en Person- og Godsbanegaard i Aarhus.